EIROPAS PARLAMENTS

2004 *2009*

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

PAGAIDU
2005/2043(INI)

14.4.2005

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par teroristu uzbrukumiem: novēršana, sagatavošanās un reaģēšana
(2005/2043(INI))

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Referents: *Jaime Mayor Ortega*

PR_INI

SATURS

Lappuse

EIROPAS PARLAMENTA NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PROJEKTS 3

EXPLANATORY STATEMENT.....8

PRIEKŠLIKUMS IETEIKUMAM PADOMEI B6-0081/2005 14

EIROPAS PARLAMENTA NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PROJEKTS

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par teroristu uzbrukumiem: novēršana, sagatavošanās un reaģēšana (2005/2043(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu ieteikumam Padomei, ko ierosinājis *Alexander Nuno Alvaro* ALDE grupas vārdā par ES saskaņotu darbību, lai novērstu, sagatavotos un reaģētu uz visu veidu teroristu uzbrukumiem un tiktu galā ar to sekām (B6-0081/2005),

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu un, it īpaši, 29., 30., 31., 32., 34., 39. un 42.pantu,

- ņemot vērā Līgumu par Konstitūciju Eiropai un, it īpaši, I-43. un III-284. pantu,

- ņemot vērā divpadsmit ANO konvencijas par terorisma apkarošanu,

- ņemot vērā Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtus, ko 1998. gada 17.jūlijā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Diplomātiskajā Pilnvarnieku konferencē,

- ņemot vērā Rīcības plānu cīņā pret terorismu, ko pieņēma Eiropadome ārkārtas sanāksmē Briselē 2001.gada 21.septembrī,

- ņemot vērā valstu un valdību vadītāju paziņojumus neformālā sanāksmē Ģentē 2001.gada 19.oktobrī,

- ņemot vērā Eiropas Padomes 2001.gada 14.un 15.decembra Lākenes sanāksmes secinājumus,

- ņemot vērā Padomes 2002.gada 28.februāra lēmumu, ar kuru izveido *Eurojust* ar mērķi pastiprināt cīņu pret smagiem noziegumiem[1],

- ņemot vērā Padomes 2002.gada 13.jūnija Vispārējo lēmumu par apcietinājuma pavēli un izdošanas procedūru starp dalībvalstīm[2],

- ņemot vērā Padomes 2002.gada 13.jūnija Vispārējo lēmumu par terorisma apkarošanu[3],

- ņemot vērā Padomes 2002.gada 13.jūnija Vispārējo lēmumu par vienotas izmeklēšanas grupām[4] kriminālajā jomā, iesaistot divas vai vairāk dalībvalstis,

- ņemot vērā Padomes 2003.gada 22.jūlija Vispārējo lēmumu 2003/577/JHA par Eiropas

[1] OV L 63, 6.3.2002, 1.lpp.
[2] OV L 190, 18.7.2002, 1.lpp.
[3] OV L 164, 22.6.2002, 3.lpp.
[4] OV L 162, 20.6.2002, 1.lpp.

Savienības īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumu izpildi[1],

- ņemot vērā Eiropadomes secinājumus 2004.gada 25.un 26.marta sanāksmē Briselē,

- ņemot vērā 2004.gada 25.marta Eiropadomes deklarāciju par terorisma apkarošanu,

- ņemot vērā Eiropadomes secinājumus 2004.gada 17. un 18.jūnija sanāksmē Briselē,

- ņemot vērā Eiropadomes 2004.gada 17.un 18.jūnija sanāksmē pieņemto pārstrādāto ES rīcības plānu/ darbības programmu terorisma apkarošanai,

- ņemot vērā Eiropadomes secinājumus 2004.gada 4.un 5.novembra sanāksmē Briselē,

- ņemot vērā 2004.gada 4.un 5.novembra Eiropadomes sanāksmē Briselē pieņemto Hāgas programmu brīvības, drošības un tieslietu jomas nostiprināšanai Eiropas Savienībā[2],

- ņemot vērā Eiropadomes secinājumus 2004.gada 16.un 17.decembra sanāksmē Briselē,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumus par teroristu finansēšanas novēršanu un cīņu pret to, veicot pasākumus, lai uzlabotu informācijas apmaiņu, lai pastiprinātu caurredzamību un palielinātu finansu operāciju izsekojamību (KOM(2004) 700), sagatavotību un seku pārvaldību cīņā pret terorismu (KOM(2004) 701), kā arī palielinātu izšķirošo infrastruktūras aizsardzību cīņā pret terorismu (KOM(2004) 702),

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par pasākumiem, kas jāveic cīņā pret terorismu un citiem smago noziegumu veidiem, īpaši, lai uzlabotu informācijas apmaiņu (KOM(2004) 221),

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu par informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstu tiesību aktu īstenošanas iestādēm, īpaši attiecībā uz smagiem pārkāpumiem, ieskaitot terora aktus (10215/04),

- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3.punktu un 94.pantu,

- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0000/2005)

A. tā kā lielākais risks, kas skar ES iestādes attiecībā uz terorismu, no politiskā viedokļa ir Eiropas iedzīvotāju neizlēmība, nespēja rīkoties vai bezdarbība saskaņā ar Kopienas iniciatīvām, īpaši, teroristu uzbrukuma brīdī,

B. tā kā terorisma apkarošanas nolūkā ir nepietiekami izveidot garu vispārējas rīcības sarakstu,

C. tā kā cīņa pret terorismu uzbrukumu veidā vai savādāk jebkurā gadījumā prasa cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kas ir mūsu organizāciju nozīmīgs elements un identitātes simbols,

[1] OV L 196, 2.8.2003, 45.lpp.
[2] OV C 53, 3.3.2005, 1.lpp.

D. tā kā ar terorismu ir jācīnās nevis vispārēji, bet, izmantojot individuālas organizācijas, vai organizāciju grupas, kam ir īpaša sociālā uzbūve,

E. tā kā teroristu organizāciju izkliedētā struktūra vienmēr darbojas to labā, jo neviens nezina, kur sākas un kur beidzas to darbība un atbalsts sabiedrībā,

F. tā kā radikālo islāma grupu terorisms ir jauna parādība, un to operāciju uzbūvi un uzbrukumu laiku un periodiskumu nevar skaidri izprast, ņemot vērā draudus Savienībai,

G. tā kā nepastāv pretrunas starp cieņu pret islāmu un paskaidrojumu, ka radikālo islāma grupu terorisms ir nopietni draudi stabilitātei, ar ko Savienības iestādēm ir jātiek galā turpmākajos gados,

H. tā kā labākais terorisma novēršanas veids ir palielināt izpratni par terorisma fenomena nopietnību, un tā kā pašlaik tas ir vissvarīgākais Eiropas iestāžu uzdevums, jo izpratnes līmenis nekādā gadījumā nav vienāds vai pietiekami augsts visā Savienībā,

I. tā kā terorisma novēršanai ir jābalstās uz sabiedrības informēšanu un notiekošu, modernu un publisku analīzi par terorisma draudiem,

J. tā kā Eiropas Parlaments ir galvenais dialoga veidotājs starp sabiedrību un dažādām ES iestādēm, tādejādi tam ir jāizplata informācija ne tikai tieši par policijas jautājumu operatīvo jomu, bet vairāk par politisko un stratēģisko jomu attiecībā uz šo radikālo grupu organizāciju,

K. tā kā terorisma novēršanai ir nepieciešams apzināties riska nopietnību, lai sabiedrība saprot, ka ir izmantotas visas iespējamās cilvēciskās un politiskās iespējas, lai novērstu uzbrukumus, un tā kā, ja nav iespējams novērst uzbrukumu, radikālai un ilgstošai novēršanas politikai ir jānodrošina, ka nerodas neuzticība Eiropas iestādēm, uzskatot, ka tām nav izdevies paveikt nepieciešamo,

L. tā kā, lai cīnītos ar šo terorisma specifisko formu, labākā novēršanas metode ir Eiropas iedzīvotāju informēšana par Eiropas līmeņa politiska projekta esamību un tā apzināšanos un,

M. tā kā politiski reaģēt ir iespējams tikai tad, ja pastāv novēršanas politika, jo savādāk reakcija Eiropas līmenī ir tikai neadekvāta un neorganizēta,

1. Iesniedz Padomei sekojošus ieteikumus:

A) attiecībā uz novēršanu aicina Padomi:

(a) pārveidot pašreizējo detalizēto un vispārējo pretterorisma ierosinājumu sarakstu par Eiropas politisku projektu cīņā pret radikālām islāma organizācijām, kas nodarbojas ar terorismu;

(b) uzsākt kopā ar Komisiju un Parlamentu kampaņu, lai palielinātu izpratni un izveidotu

attieksmi attiecībā uz fenomena nopietnību, it īpaši, tajās Eiropas valstīs, kurās šis jautājums nav tik svarīgs;

(c) izveidot un pielietot jaunus dokumentus un platformas, balstoties uz Savienības iestāžu viedokli, lai veicinātu analīzi un informācijas apmaiņu starp policijas spēkiem un izlūkdienestiem par to organizāciju un darbības veidu;

(d) izveidot visus attiecīgos līdzekļus, lai veiktu informācijas apmaiņu ar ASV, ievērojot nepieciešamo konfidencialitāti;

(e) radīt informācijas apmaiņas forumu starp visām Eiropas iestādēm, balstoties uz sanāksmēm reizi pusgadā, kas domātas, lai turpinātu šādu informācijas apmaiņu, šajā gadījumā nevis par operatīvās informācijas, bet gan informācijas par teroristu organizāciju stratēģiju un darbības veidu;

(f) īpaši atbalstīt Eiropas Padomes uzlaboto pilotprojektu, lai veicinātu informācijas apmaiņu starp policijas spēkiem;

(g) veicināt *Europol* un *Eurojust* turpmāku specializēšanos cīņā pret šo terorisma formu, nostiprinot to nozīmi analīzē un Eiropas mehānisma aktivizēšanā informācijas apmaiņai starp Savienības policijas iestādēm un dalībvalstīm;

(h) nodrošināt, lai apmācību un specializācijas kursi Eiropas Policijas koledžā pilnībā aptver šo terorisma veidu, ņemot vērā tā nozīmību Savienības nākotnē;

(i) nodrošināt Eiropas Parlamenta pārstāvju dalību neoperatīvās informācijas apmaiņā sanāksmēs, kas notiek reizi pusgadā un kurās piedalās SCIFA, CATS, EUROPOL, EUROJUST, EBA, CPTF un SitCen vadītāji;

B) attiecībā uz reaģēšanu aicina Padomi:

(a) turpināt izstrādāt protokolu un pasākumus, kas jāveic automātiski pēc uzbrukuma;

(b) izveidot ilglaicīgus uzdevumus, lai noteiktu reaģēšanu uz teroristu uzbrukumu, balstoties uz sekojošiem kritērijiem:

– reaģēšanai jābūt pēc iespējas vienotai un saskaņotai;

– ir nepieciešama sabiedrības mobilizēšana visās ES dalībvalstīs, ne tikai dalībvalstī, kurā ir noticis uzbrukums;

– galvenā uzmanība ir jāpievērš upuriem un to tuviniekiem;

(c) noteikt piemērotus reaģēšanas veidus teroristu uzbrukumiem vēlēšanu laikā;

(d) nostiprināt pilotprojektu terorisma upuru atbalstīšanai, izveidojot pastāvīgus budžeta līdzekļus šim mērķim;

(e) sniegt savu piekrišanu, lai palīdzētu terorisma upuriem:

– izveidojot Eiropas Biroju palīdzības sniegšanai terorisma upuriem, kas atrodas Komisijā, lai darbotos kā uzziņu un kontaktpunkts ES iestādēs;

– izstrādājot ANO konvencijas projektu par terorisma upuru tiesībām;

– atbalstot Komisijas iniciatīvu par Solidaritātes fonda izmantošanu terora akta gadījumā kā līdzekli kompensācijai;

– atbalstot definīcijas saskaņošanu par pārkāpumu, izraisot draudus terorisma upuriem un attiecīgiem sodiem;

(f) atbalstīt Kopienas programmas, kas piedāvā terora aktu piedzīvojošo upuru aizsardzību;

(g) organizēt regulāras sanāksmes Parlamenta telpās, kurās uzaicinātu masu saziņas līdzekļu izdevējus, vadītājus un vadošos speciālistus, kā arī atbildīgos par pretterorisma darbību Eiropas Savienībā;

2. Uzdod savam prezidentam iesniegt šo ieteikumu Padomei un informācijas nolūkam arī uz Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Savienības Padomei, kā arī ANO un tās specializētajiem birojiem.

EXPLANATORY STATEMENT

Prevention:

The greatest risk to democracy and coexistence in Europe today is the terrorism promoted by radical Islamist groups.

The role of the EU institutions in prevention may be summarised in terms of two priority objectives for preventing attacks.

These priority terrorist prevention objectives for the institutions should be:

A.- to endeavour to prevent attacks by means of a European-level project for improving the information flow between the different police forces and authorities;

B.- to ensure that the effort being made by the EU institutions is replicated in society.

Where an attack cannot be prevented, it is essential that all the necessary effort should have been made and transferred during the time concerned, since only thus is it possible to prevent an attack leading to a generalised crisis of confidence.

It is necessary to maintain the requisite political effort, developing and regularly publicising a diagnosis by the EU institutions concerning this form of terrorism, which should be the subject of regular debates in the EP where circumstances demand it.

As things stand, the Council Presidency draws up a document evaluating the terrorist threat every six months, but this document is confidential. It would be preferable if its contents could, as far as possible, be explained to Parliament.

The greatest risk in present circumstances is that the sensation of paralysis, of inaction, of not knowing what to do should spread beyond the EU institutions, and that feelings of this nature on the part of the people of Europe towards the Union institutions should dominate at the very moment when an attack could take place.

To deal with this emerging phenomenon, it is not enough to make a long list of actions, many of them general in nature.

We need to set priorities, to be clear what kind of organisation(s) we are facing, and then communicate our effort.

A double communication effort is required: firstly, we have to reiterate the seriousness of the threat, giving it its full weight while avoiding hysteria; and secondly, we have to put across an idea of the nature of the effort, of the European political project to counteract terrorism.

Reaction is no longer enough

The terrible attacks of 11 September 2001 in New York led to a number of initiatives on the part of the EU, notably the European arrest warrant. Following the tragic attacks of 11 March 2004 in Madrid, an anti-terrorist action plan was put in place.

Today ever firmer action is expected of an EU which has to prove its capacity to act in the area of prevention.

As the most recent attacks (the tragic attacks of Madrid) recede into the background, the political dynamic around the phenomenon is visibly lessening. This is a serious error.

The best form of prevention is to draw up a political project at European level, bringing together the Council, the Commission and Parliament.

This would take the form of a European platform for the exchange of information and data on the phenomenon - emergent and therefore particularly diffuse and unclear - of the activities of radical Islamist groups.

We do not know enough about these groups' forms and rhythms of action. It is therefore now vital to invest in diagnosis and information on the matter.

There is a lack of awareness regarding the terrorist threat, especially in certain Member States which - fortunately for them - have not suffered its consequences. We therefore support the initiatives of the UN Secretary-General, Kofi Annan, for a world awareness campaign on terrorism. At home, the EU must be at the forefront of a campaign to heighten awareness of the seriousness of the issue.

At present, prevention of terrorist acts is a matter for the security forces of the Member States. This will not change during the next decade. Nonetheless, a key role in the fight can be played by Europol and Eurojust.

Both organisations can, in particular, assist by:

A. deepening the diagnosis of the terrorist organisations that we have to confront;

B. operating a more dynamic exchange of information between national police forces and Member States' intelligence services.

It has to be reiterated that the more developed the means and European platforms of information exchange are, the more effective they will be.

It is also vital to promote all measures facilitating the exchange of information between the EU and the US.

Information exchange will be boosted if we can identify and define the type of organisations we are fighting, since only in this way can the necessary flow of information be stepped up.

With an emergent phenomenon such as that of the radical Islamist groups appears to be, the key task is to obtain information on their structure and to undertake a preventive diagnosis of their actions. Now more than ever, information's time has come.

In the area of prevention, we should also stress the following priorities:

A. promote dialogue between public and private sectors on security matters, including representatives of European, national and sectoral associations; develop technological innovation and private-sector involvement in the drawing-up of rules, practices and procedures for improving security for goods and services; devise a security plan for the Union's basic infrastructure; all this calls for dialogue and shared effort;

B. tighten controls on weapons and explosives.

   Parliament fully supports all efforts made in this sense by the Commission at the behest of the Council, and urges the Commission and Council to present suitable proposals based on the need to operate strict controls in this area.

Preparation and response:

Should an attack occur, it is essential to bring into play all measures tending to enhance European solidarity.

A terrorist attack on a Member State should be considered an attack on the entire Union, and the scenario adopted should take this into account.

In this connection, we strongly support the Commission's proposal for the creation of new instrument for readiness and rapid response in the event of a serious crisis, including a terrorist attack.

We do not know why terrorists decide to hit a given country, but we can be certain that they will always operate a divide-and-rule strategy.

They will in all cases encourage the idea that an attack has occurred in a given country because of certain policies of that country, thus giving the rest the impression that they are not directly threatened.

Should this be the case, our response to a terrorist attack should be based on the following three criteria:

A. it must be, to the greatest extent possible, a joint and united response, with the Union institutions to the fore;
B. the social mobilisation must, to the greatest extent possible, take place on a joint and united basis: the public must be called upon to respond in all the Member States, not just the Member State in which the tragedy has occurred;
C. a central role must be played by the victims and their relatives, since the main moral force behind the response will be theirs.

For all these reasons, it is vital that the EU should equip itself with a series of protocols and measures to be applied automatically, so that we can avoid giving the impression of improvising our reactions to events.

In view of the experience of recent events such as those in Madrid on 11 March 2004 or in Australia before the elections, or the appearance of videos of Bin Laden two days before the US presidential elections, the EU and the countries of Europe need to consider what position they should take in similar circumstances.

The EU institutions must consider carefully how they should respond to such an eventuality.

We should counter those who claim that prior analysis of possible initiatives tends to sow alarm and even encourage a terrorist attack with the argument that the greatest social panic will occur if we act on an improvised basis and have to decide our responses and actions as we go along.

Both prevention and response merit specific attention.

1. The victims of terrorism

We support the Commission's view that 11 March, which is the European Day of the Victims of Terrorism in memory of the 192 victims of the 11 March 2004 attack in Madrid, should be treated in future as a day of civic and democratic debate on the means of guaranteeing our freedom

The European office for aid to the victims of terrorism which Parliament asked for in its recommendation A6-0010/2004 should be set up immediately. It would take the form of an administrative unit of the Commission, without massive premises or large numbers of staff: its role would, quite simply, be to provide a point of information and reference at administrative level to inform the victims of terrorism on their rights and on where they can go should they need help, while also providing them with information on the victims' associations which exist in the Member States.

The respect we owe to the victims calls for action on our part to ensure the harmonisation of definitions and penalties for the offence of making threats against people who are victims of terrorism.

2 The media

The response of the media is crucial when an attack takes place.

Centralised government initiatives are not appropriate at the moment of an attack. All one can hope for is that the media will respond in a mature fashion based on solid democratic commitment. The media will be more likely to respond positively and unambiguously if they have shared ideas and participated in meetings with political leaders on the subject of terrorism.

The solution does not lie in centralised government action, or in controls, and certainly not in a gagging law.

If we are to evolve joint criteria on the necessary and primary forms of response to be activated by the media, it is essential to hold meetings and seminars at which politicians and journalists can exchange views on the matter.

A European political project

- A long catalogue of measures is not a political project.

- A political project calls for an effort of synthesis and a definition of priorities and directions.

- Today, a political project for responding to the emergent problem of radical Islamist groups has to place the main stress on information.

- What is involved is diagnosis, evidence and improved knowledge.

- The European Parliament must have a role to play in this European political project.

The role of the European Parliament

Parliament cannot confine itself to merely making recommendations to the Council and Commission.

The EP is the institution that is closest to and most representative of the citizens of Europe. Its members are directly elected by them and are obliged to maintain especially close links with them. Like any parliament, the EP has the duty of forming public opinion - in this case, European public opinion, that is, a common opinion shared by all the European societies concerned.

The first task is to make the public aware of the seriousness of the threat.

Parliament's role is not to adopt technical measures of measures in the policing sphere, but to concentrate on the strictly political sphere, beginning with awareness-raising.

It is also one of Parliament's tasks to develop its own role as a forum for dialogue with society - a meeting space for the debate on the problem which is not confined to MEPs alone. The EP's main responsibility is to bring about the reflection in public opinion of the work and efforts of both MEPs themselves and the EU institutions.

Parliament is the forum par excellence for dialogue in the following contexts:

A.- awareness of the Council's and Commission's initiatives;

B.- exchange of views with the social agents concerned and with representatives of the media.

21.1.2005

PRIEKŠLIKUMS IETEIKUMAM PADOMEI
B6-0081/2005

saskaņā ar Reglamenta 114.panta 1.punktu

Alexander Nuno Alvaro

ALDE grupas vārdā iesniegtais priekšlikums

par integrētu ES rīcību, lai novērstu, sagatavotos un reaģētu uz visu veidu teroristu uzbrukumiem un tiktu galā ar to sekām

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Deklarāciju par terorisma apkarošanu, ko pieņēma Eiropadomes 2004.gada 24.- 25.marta sanāksmē,

– ņemot vērā ES pārstrādāto Rīcības plānu terorisma apkarošanai, ko pieņēma Eiropadomes 2004.gada 17.-18.jūnija sanāksmē,

– ņemot vērā pasākumu kopumu terorisma novēršanai un apkarošanai, kas ietverti Hāgas programmā, kas pieņemta 2004.gada 4.un 5.novembra Eiropadomes sanāksmē Briselē, papildināta ar Eiropadomes 2004.gada 16.un 17.decembra sanāksmes prezidentūras secinājumiem, īpaši attiecībā uz terorismu,

– ņemot vērā Reglamenta 114. panta 1.punktu,

A. tā kā ir nekavējoties jāveic pasākumi, kas uzskaitīti Hāgas Programmā attiecībā uz cīņu pret terorismu, lai stiprinātu brīvību, drošību un taisnīgumu ES,

B. tā kā dalībvalstis nedrīkst ierobežot savu darbība, lai nodrošinātu tikai savas valsts drošību, lai efektīvi novērstu un cīnītos ar teroristu uzbrukumiem, ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības, tām ir arī jāpievēršas darbībām, lai veicinātu drošību visā ES,

C. tā kā ir skaidrs, ka cīnoties ar notiekošajiem terorisma draudiem, viens no svarīgākajiem elementiem ES politikā ir jābūt lojālas sadarbības uzlabošana starp ES iestādēm,

D. tā kā ir svarīgi izmantot šo iespēju veicināt ES spēju stiprināšanu un attīstību attiecībā uz novēršanu, sagatavošanos un reaģēšanu uz teroristu uzbrukumiem,

1. Iesniedz sekojošus priekšlikumus Padomei:

   a) cīnīties pret terorisma draudiem, pastiprinot sadarbību gan nacionālajā, gan starptautiskajā līmenī,

   b) veikt pēc iespējas ātrāk pasākumus, kas uzskaitīti Hāgas programmā, ko sauc

"Brīvības, drošības un tieslietu jomas nostiprināšana Eiropas Savienībā", īpaši veicot pasākumus cīņā pret terorismu, pienācīgi ievērojot pamattiesības,

c) pieprasīt dalībvalstīm apvienot savus izlūkdienestu un drošības datus ne tikai, lai sagatavotos draudiem savai drošībai, bet, ja nepieciešams, aizsargātu citu dalībvalstu iekšējo drošību,

d) veikt pēc iespējas ātrāk nepieciešamos pasākumus, lai izveidotu ES mēroga saskaņotu un efektīvu struktūru, kas novērstu visa veida teroristu uzbrukumus un tiktu galā ar to sekām, ieskaitot pasākumus, kas garantē uzticamu sadarbību starp drošības spēkiem, organizācijām un ārējiem sadarbības dienestiem, lai nodrošinātu pamattiesību demokrātisku kontroli un aizsardzību,

e) nodrošināt atbilstošu aizsardzību un palīdzību terorisma upuriem un to ģimenēm, piešķirot nepieciešamos līdzekļus no Eiropas Savienības ikgadējā budžeta;

2. Uzdod tās prezidentam iesniegt šo ieteikumu Padomei, un informācijas nolūkā arī Eiropadomei un Komisijai.